Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2025/2110

6.11.2025

ROZHODNUTIE SPOLOČNÉHO VÝBORU EHP č. 174/2025

z 11. júla 2025,

ktorým sa mení príloha II (Technické predpisy, normy, skúšky a certifikácia) a príloha IV (Energetika) k Dohode o EHP [2025/2110]

SPOLOČNÝ VÝBOR EHP,

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len „Dohoda o EHP“), a najmä na jej článok 98,

keďže:

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES ([1]), sa má začleniť do Dohody o EHP.

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 z 11. decembra 2018, ktorou sa mení smernica 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti ([2]), sa má začleniť do Dohody o EHP.

(3) Štáty EZVO nie sú zahrnuté do hlavného cieľa EÚ týkajúceho sa energetickej efektívnosti, ktorým je 20 % úspora energie do roku 2020. Článok 3 smernice (EÚ) 2012/27EÚ by sa mal uplatňovať na štáty EZVO s výnimkou ustanovení uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) a článku 3 ods. 5.

(4) Štáty EZVO nie sú zahrnuté do hlavných cieľov EÚ týkajúcich sa energetickej efektívnosti do roku 2030 vo výške aspoň 32,5 %. Článok 1 ods. 1 smernice (EÚ) 2012/27 zmenenej smernicou (EÚ) 2018/2002 by sa preto nemal uplatňovať na štáty EZVO. Štáty EZVO by namiesto toho mali stanoviť národné indikatívne ciele energetickej efektívnosti na rok 2030.

(5) Cieľom výnimiek pre Island je zabezpečiť, aby sa opatrenia energetickej efektívnosti vykonávali nákladovo efektívnym a primeraným spôsobom vzhľadom na jeho izolovaný energetický systém takmer bez fosílnych palív s vysokou úrovňou bezpečnosti dodávok a energetickej nezávislosti. Island vo veľkej miere využíva geotermálnu energiu z obnoviteľných zdrojov s osobitnými vlastnosťami, čo si okrem iného vyžaduje, aby Island dostal výnimku z určitých požiadaviek týkajúcich sa merania v článkoch 9a, 9b a 9c.

(6) V článku 5 smernice 2012/27/EÚ sa odkazuje na minimálne normy energetickej hospodárnosti uvedené v článku 4 smernice 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov. Island má výnimku z uplatňovania smernice 2010/31/EÚ v súlade s rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 135/2022. Povinnosti týkajúce sa minimálnej energetickej hospodárnosti budov by preto mali vychádzať z vnútroštátnych právnych predpisov Islandu.

(7) Island má neprimerane vysoký podiel energeticky náročných priemyselných odvetví, čo vedie k povinnosti úspor energie, ktorá je niekoľkokrát vyššia ako priemer EÚ. 88 % primárnej energie na Islande pochádza z obnoviteľných zdrojov a náklady na elektrickú energiu a teplo sú nízke, čo znamená nižšie nákladovo optimálne úspory. Island by preto mal v súlade s článkom 7 ods. 1 dosiahnuť nové úspory energie každý rok od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,24 % konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za obdobie posledných troch rokov pred 1. januárom 2019.

(8) Island nemá žiadnu infraštruktúru zemného plynu a je vyňatý zo smernice 2009/73/ES pre vnútorný trh so zemným plynom v súlade s rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 93/2017. Články 9 a 10 smernice 2012/27/EÚ by sa preto, pokiaľ ide o meranie zemného plynu a informácie o vyúčtovaní zemného plynu, nemali uplatňovať na Island.

([1]) Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 210.

(9) Smernica 2004/8/ES o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou sa neuplatňuje na geotermálnu kogeneráciu, pokiaľ ide o Island, v súlade s rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 151/2006. Články 14 a 15 smernice 2012/27/EÚ týkajúce sa kogenerácie, ktorá bola zmenená smernicou (EÚ) 2018/2002, súvisia s článkami týkajúcimi sa kogenerácie v smernici 2004/8/ES. Island už pokrýva 90 % celkového dopytu po teple prostredníctvom geotermálnej energie a naďalej podporuje rozvoj geotermálnej kogenerácie v medziach svojho vnútroštátneho právneho rámca vždy, keď je to technicky možné. Články 14 a 15 sa preto neuplatňujú na geotermálnu kogeneráciu, pokiaľ ide o Island.

(10) Pri uplatňovaní článkov 5 a 20 smernice 2012/27/EÚ sa dohodla dodatočná flexibilita. V článku 20 ods. 5 by sa odkaz na článok 5 ods. 1 mal nahradiť odkazom na článok 5, aby sa umožnilo plnenie povinností prispievaním do fondu podľa celého článku 5.

(11) Smernicou 2012/27/EÚ sa zrušuje smernica 2004/8/ES ([3]) začlenená do Dohody o EHP, a preto je potrebné odkaz na ňu v rámci Dohody o EHP vypustiť.

(12) Prílohy II a IV k Dohode o EHP by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJAL TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

V kapitole IV prílohy II k Dohode o EHP sa v bode 6 (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES) dopĺňa tento text:

„, zmenená týmito právnymi predpismi:

— **32012 L 0027**: smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).“

Článok 2

Príloha IV k Dohode o EHP sa mení takto:

1. Text bodu 24 (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES) sa nahrádza takto:

„**32012 L 0027**: smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1), zmenená týmito právnymi predpismi:

32018 L 2002: smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 z 11. decembra 2018 (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s. 210).

Ustanovenia smernice sa na účely tejto dohody vykladajú s týmito úpravami:

a) Článok 1 ods. 1 a článok 3 ods. 1 písm. a) a článok 7 ods. 1 tretí pododsek sa neuplatňujú na štáty EZVO.

b) V článku 3 ods. 5 sa dopĺňa tento pododsek:

„Každý štát EZVO stanoví národný indikatívny cieľ energetickej efektívnosti na rok 2030 na základe primárnej alebo konečnej energetickej spotreby alebo energetickej náročnosti ako súčasť svojho príslušného integrovaného národného energetického a klimatického plánu v súlade s článkami 3 a 7 až 12 nariadenia (EÚ) 2018/1999.“

c) V článku 5 ods. 1 sa za slová „článku 4 smernice 2010/31/EÚ“ vkladajú slová „alebo, pokiaľ ide o Island, spĺňali povinnosti v súlade s vnútroštátnou legislatívou na Islande“.

([3]) Ú. v. EÚ L 52, 21.2.2004, s. 50.

d) V článku 7 ods. 1 písm. b) sa dopĺňa táto veta:
„Odchylne od požiadavky v prvej vete tohto bodu dosiahne Island nové úspory každý rok od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,24 % ročnej konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za tri najaktuálnejšie roky pred 1. januárom 2019.“

e) Článok 9 sa neuplatňuje na Island, pokiaľ ide o meranie plynu.

f) V článku 9a ods. 1 sa za slová „skutočnú spotrebu energie“ vkladajú slová „alebo, pokiaľ ide o Island, ekvivalentnú spotrebu energie“.

g) Články 9a a 9c sa neuplatňujú na systémy centralizovaného zásobovania teplom na Islande s menej ako 1 500 koncovými používateľmi.

h) Článok 9b sa neuplatňuje na Island.

i) Článok 10 sa neuplatňuje na Island, pokiaľ ide o informácie o vyúčtovaní plynu.

j) V článku 20 ods. 5 sa odkaz na článok 5 ods. 1 nahrádza odkazom na článok 5.

k) Články 14 a 15 sa neuplatňujú na Island, pokiaľ ide o geotermálnu kogeneráciu.“

2. V bode 26 (smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES) sa dopĺňa tento text:
„, zmenená týmito právnymi predpismi:

— **32012 L 0027**: smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).“

Článok 3

Znenie smerníc (EÚ) 2012/27, a (EÚ) 2018/2002 v islandskom a nórskom jazyku, ktoré sa uverejní v dodatku EHP k *Úradnému vestníku Európskej únie*, je autentické.

Článok 4

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 12. júla 2025 pod podmienkou, že boli doručené všetky oznámenia podľa článku 103 ods. 1 Dohody o EHP (*).

Článok 5

Toto rozhodnutie sa uverejní v oddiele EHP *Úradného vestníka Európskej únie* a v dodatku EHP k *Úradnému vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 11. júla 2025

Za Spoločný výbor EHP
predseda
Kristján Andri STEFÁNSSON

(*) Ústavné požiadavky boli oznámené.

Vyhlásenie štátov EZVO

k rozhodnutiu č. 174/2025, ktorým sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ začleňuje do Dohody o EHP

Začlenením smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ do Dohody o EHP sa rozširuje spoločný regulačný rámec opatrení na podporu energetickej efektívnosti v štátoch EZVO. Štáty EZVO nie sú zahrnuté do hlavného cieľa EÚ týkajúceho sa energetickej efektívnosti. Štáty EZVO však stanovili tieto príslušné indikatívne národné ciele týkajúce sa energetickej efektívnosti:

— Islandská vláda stanovila národný cieľ zvýšiť efektívnosť využívania energie do roku 2030 o 25 % v porovnaní s rokom 2015. Cieľ je vyjadrený ako medziodvetvový cieľ zníženia energetickej náročnosti, t. j. pomeru spotreby energie (konečnej) k reálnemu HDP po úprave vzhľadom na paritu kúpnej sily. Tento ukazovateľ je súčasťou energetickej prognózy, ktorú každoročne uverejňuje Islandská agentúra pre životné prostredie a energetiku.

— Lichtenštajnský parlament (Landtag) prijal 6. novembra 2020 svoju energetickú stratégiu do roku 2030, v ktorej stanovil národný cieľ energetickej efektívnosti na úrovni 20 % v porovnaní s rokom 2008. Hlavnými prvkami zvýšenia efektívnosti v období do roku 2030 sú obnovy budov, nové vysokoefektívne budovy a zlepšenie efektívnosti osvetlenia, motorových pohonov a domácich spotrebičov. Elektrické tepelné čerpadlá určené na dodávku tepla a elektrifikácia dopravy povedú k podstatnému nahradeniu fosílnych palív v budúcnosti. Správy o dosahovaní cieľov sa podávajú každoročne (ako súčasť monitorovacej správy určenej parlamentu).

— Nórsky parlament (Storting) stanovil národný cieľ zvýšiť efektívnosť využívania energie do roku 2030 o 30 % v porovnaní s rokom 2015 [vládny návrh zákona č. 25 (2015-2016)]. Cieľ je vyjadrený ako medziodvetvový cieľ zníženia energetickej náročnosti, t. j. pomeru energetického vstupu (primárneho) k reálnemu HDP. Ministerstvo energetiky poskytuje výročné správy o cieli v správe pre Storting (biela kniha) o štátnom rozpočte.